

Pavel Bezruč Stěhovavá

(z cyklu Já a moje stará)

Stará, ta chce často změny,
nejsem tomu nakloněný.
Pokud jsem kdy ustoupil
většinou jsem prohloupil,
na dobrotu doplatil.

Přišla, že jsou levné domy,
koupíme si prý i stromy.
Oddechne si od bytovky,
roztáhneme svoje krovky.

Inzerát už podala,
na nic se mě neptala,
naš byt rovnou prodala.

Rázný je nový majitel,
vždyť je pluku velitel:
Týden máme na balení,
malování, uklízení.

Lehce všechno slíbila,
pustila se do díla.
Cesta zpátky už prý není,
marné moje rozčílení.

Nezlobím se ale dlouho,
moc by mi to nepomohlo.
Žena má už zase typ,
v novém nám všem bude líp.

Dům hned pěkně zaplatila,
co scházelo - vypůjčila.

Prodávající se jen smál,
prstem k víle ukázal.
V duchu jsem ji odprosil,
zbytečně zas ukřivdil.

Majitel nám předal klíč
a odjel si mazdou pryč.
Jenom špitl - je v tom háček,
v domě ještě bydlí Mráček.
Nejen háček - přímo hák,
oblaflí nás hajdalák.

Ta početná rodina,
že tu bude do října.
Nemají prý teď kam jít,
policejt nám radil: Klid.

K Mráčkům nás přibylo sedm,
skříně jsme si dali před dům.
Znovu jsem si v praxi zkusil,
co jsem dříve matně tušil,
nemá cenu chytračil...

Proč tento mimořádný zpravodaj?

Už delší dobu jsem věděl, že rok 2000 bude mimořádný rok - tzv. „Jubilejní“. Ale teprve až v prosinci jsem začal chápat, o co vlastně půjde. A protože by byla velká škoda, kdyby zůstal Svatý rok nepochopen, rozhodli jsme se, že vydáme pro naše farnosti zvláštní zpravodaj, kde bude vše (po lopatě) napsáno tak, aby to mohl každý pochopit a využít. Možná, že vás tyto stránky budou provázet po celý Svatý rok a také možná přispějí k tomu, aby se pohlo něco ve vašem životě, okolí, co třeba není dorešeno.

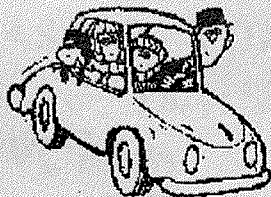
Moc bych vás tedy prosil, abyste následující stránky trpělivě přečetli (až prostudovali). Ten, kdo to pochopí, ať to, prosím, vysvětlí dalším.

Nikdo z nás nemůže s určitostí počítat s tím, že se dožije příštího Svatého roku, a proto by byla velká škoda, nevyužít právě toho, který začal o Vánocích 1999.

Dovolím si tvrdit, že to může dopadnout jen dvojím způsobem: buď dobře nebo špatně. Toťž to znamená, že po skončení Svatého roku to nebude stejné, jako před jeho zahájením. Buď budeme hodně obdarováni skrze nabízené milosti, anebo budeme těmi, kdo odmítli nabízenou jedinečnou šanci, a i to by se pak výrazně projevilo.

Jestliže někdo čeká na mimořádnou příležitost, pak mu chci říct, že právě začala. Pro mnohé z nás platí: Teď anebo nikdy.

P. Marek Dunda

Svatý rok a svatá brána

Svatý rok začal otevřením Svaté brány v bazilice sv. Petra v Římě 24. 12. 1999. Svatou bránu otevřel papež Jan Pavel II. Tato brána, která se otvírá pouze v milostivém roce, symbolizuje, že je všem otevřena (usnadněna) cesta ke zvláštním milostem a ve svém důsledku k tomu, aby víc vítězilo dobro. Zvlášť aktuální je to teď, kdy má lidstvo vstoupit do 3. tisíciletí. Po celý rok, každý den, je možno získat ovoce Svatého roku (více se o tom píše na jiných místech). Ten bude zakončen zavřením Svaté brány 6. ledna 2001 na slavnost Tří králů.

Ve Svatém roce - žít svatě!

Jak chápat Svátý rok? Když to mám říci zjednodušeně, pak bych použil krátké heslo, které by se nám mohlo vřít pro následující čas do našich myšlenek a činů : **VE SVATÉM ROCE - ŽÍT SVATĚ !** S jednou skupinou mládeže jsem kdysi dělal následující pokus - zda dokážeme hodinu mlčet. Nejprve se to zdálo nemožné, ale většina to kupodivu dokázala. A teď se církev skrze papeže obrací s pokornou, obdobnou prosbou na každého obyvatele naší planety: „Prosím tě, zkus žít v tomto roce svatě! Ale opravdu svatě - ne jenom jako (tak jako když žáci kouří, ale tak, aby je učitelé neviděli) - opravdu svatě“. Naše úsilí o svatý život se v první řadě projeví v našich vztazích, pak v poctivosti, ve větší pravdivosti, v ochotě přiznat chybu a napravit ji, dělat pokání atd. Pro většinu znamená stát se na rok více nositeli dobra, pravdy, odpuštění a pokoje a pro mnohé se víc v tomto Svatém roce otevře cesta k dárci veškeré svatosti - k Bohu skrze odpuštění, modlitbu, svatosti a pokání. Přijmeš výzvu Svatého roku? Budeš denně zkoušet žít svatě?

o. Marek Dunda

Svaté roky

Asi každého napadne otázka: „A od kdy se Svaté roky slaví?“ Už ve Starém zákoně prožívali židé něco obdobného, ale o tom se píše na jiném místě v tomto zpravodaji. Svátý rok v našem pojetí je úzce spjat s poutí na význačné místo, kde Bůh zvláštním způsobem projevil lidem svou blízkost. Věřící rádi putovali do Jeruzaléma a na další místa spojená s působením Pána Ježíše. Při tomto putování mělo dojít k vnitřní proměně poutníka tak, aby se obrátil víc k Pánu Bohu. Toto duchovní pojetí podpořili i papežové tím, že udělili účastníkům poutí plnomocné odpustky (o odpustcích podrobněji na jiném místě). Proto např. s křížovými výpravami do Jeruzaléma putovali i prostí lidé, kteří tam chtěli vykonat pobožnost a tím získat účast na plnomocných odpustcích.

V roce 1300 začali přicházet do Říma poutníci, a to zvlášť z Francie, kteří tvrdili, že kdo si vykoná v každém stém roce od Narození Spasitele pout' k hrobům apoštolů Petra a Pavla dosáhne plného odpuštění následků hříchů. A tvrdili, že jejich předkové putovali do Říma před 100 lety také s touto vírou. Tehdejší papež Bonifác VIII. sice v archívech nenašel zmínky o poutnicích v roce 1200, ale podpořil tuto myšlenku a udělil všem dobře připraveným poutníkům plnomocné odpustky pro svatý rok 1300.

Postupně se ustálilo, že svatý otec vyhláší každý Svátý rok jednou za 25 let. Ten současný Svátý rok je ze všech nejvýznamnější - prožíváme totiž nejkulatější výročí příchodu Božího Syna na tento svět. Proto se tento rok označuje jako JUBILEJNÍ.

Nikdy nezměnil Svátý rok svůj původní účel: smíření s Bohem. I letos je to hlavní poselství Svatého roku: smíř se s Bohem!

Podle prof. Jaroslava Polce zpracoval P. Marek Dunda

Rok odpočinutí a milostivé léto ve Starém zákoně

V Bibli ve 3. knize Mojžíšově (Lv 25,1-55) najdeme podrobně rozepsáno, jak měli Izraelité prožívat každý 7. a 50. rok. Sedmý rok byl rokem odpočinutí, půda měla zůstat ležet ladem. Ten rok se nesmělo ani sít ani sklízet. Zákaz byl spojen se zaslíbením, že země vydá dostatečnou úrodu, aby to stačilo na slušnou obživu všech. Sedmý rok musel být propuštěn každý izraelský otrok. Podle 5. knihy Mojžíšovy (Dt 15,1-3) musely být v tomto roce odpuštěny dluhy izraelskému dlužníkovi. 50. rok následoval po 7. roku odpočinutí a byl označován jako milostivé léto. Vycházelo to tak, že ve 48. roce se urodilo trojnásobek, takže dva roky mohla ležet úroda ladem. V milostivém roce se navracela půda každému Izraelci, který pro dluhy upadl do otroctví.

V roce odpočinutí i v milostivém roce si měli lidé víc uvědomit, že skutečným vlastníkem všeho je Bůh, on dává úrodu i svobodu, ale vyžaduje, aby mu člověk důvěřoval a osvobozoval druhé k životu důstojnému člověka. Podobně jako šest dnů má člověk pracovat a starat se o běžné záležitosti a sedmý den má odpočívat a věnovat více času Pánu Bohu, tak měl být prožíván Svatý rok tehdy a má být takto prožíván i dnes. Má nás vést víc k lásce k bližním, k důvěře v Boha a usmíření s Ním.

V období Starého zákona se Svaté roky prožívaly různě. Někdy byly zachovávány poctivě (a pak mohly zažít i větší Boží požehnání a udělat novou zkušenost s tím, že Bůh se postará o toho, kdo mu důvěřuje). Zdá se však, že dost často nebyly sedmé roky moc zachovávány a tím na sebe celý národ svolával katastrofu, protože se zbavili Božího požehnání a ochrany. Například 70-ti leté babylónské zajetí bylo (podle 2. Pa 36,21) ovocem nedodržovaných roků odpočinutí, před kterým varoval prorok Jeremiáš. Někdy si člověk myslí, že něco získá, když bude pracovat v neděli nebo když bude překračovat jiné příkázání desatera. Ve skutečnosti se připraví o Boží požehnání, a tím vlastně ztratí všechno. I teď platí, že Svatým rokem na sebe přivoláme buď Boží požehnání, nebo o Boží požehnání ještě víc přijdeme a to by mohlo dopadnout špatně. Přeji každému, aby zvolil správně.

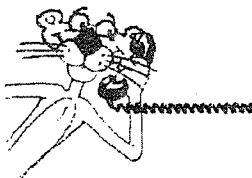
Podle Adolfa Novotného zpracoval Marek Dunda

Odpustky

Po celý Svatý rok je možno získat odpustky. Protože mnozí mají zkreslenou představu o tom, co to odpustky jsou, bude dobré, když vše uvedeme na pravou míru. Vše se pokusím vypsát co nejjednodušeji (po lopatě), aby to mohl pochopit každý, kdo bude chtít.

Co to odpustky jsou?

Pokud někdo získá odpustky, jsou mu odpuštěny časné tresty. Co to znamená? Hřích se odpouští skrze lítost ve svaté zpovědi, ale následky hříchu si neseme dál. Některým se podaří částečně tyto následky odstranit už během života, většina však zůstane do očiště (pokud se vůbec zadarí do očiště dostat). Podstatou očiště je očišťování se od všeho k čemu člověk přilnul víc než k Bohu. Získá-li někdo odpustky, odstraní následky hříchů, které už měl odpuštěny ve svaté zpovědi.

Nestačí jen zpověď?

Z předchozího článku je jasné, že zpověď je neodmyslitelný předpoklad pro získání odpustků. Ve svaté zpovědi se obnovuje narušené přátelství s Bohem, ale neodstraňují se následky našich hříchů. Např.: Jsem-li alkoholik a jdu ke zpovědi, pak mi Bůh odpouští, ale zůstávají následky mého hříchu - víc hrozí nebezpečí, že se opiji znovu, to co jsem v opici rozbil, zůstává tak; ty, které jsem urazil mám stále proti sobě popuzeny... Ale po svaté zpovědi má člověk sílu, aby to začal řešit. Tím se ukazuje nesmyslnost ironické poznámky nedovzdělaných v tomto směru: Vy katolíci to máte jednoduché, zajdete si ke zpovědi a hřešíte si klidně dál.

Spíš by patřilo politovat ty, kteří zpověď nevyužívají. Nepochopili. Každý si „vyliže“ svoje. Zpověď tedy dává možnost, aby člověk vůbec dostal šanci to „vyližat“. A odpustky jsou jedinečnou příležitostí odstranit už teď následky svých hříchů, to znamená ukrátit si očistec.

Pokulhávající příklad o zpovědi a odpustcích

Je zima. Rodiče mají desetileté dítě. To se sebere a bez dovolení rodičů běhá špatně oblečené venku na mrazu. Odpoledne pozná, že to k ničemu není a vrací se domů. Už ve dveřích se přiznává a omlouvá se rodičům, že neposlechlo a uteklo. Rodiče odpouštějí a netrestají. Mají radost, že se dítě našlo. Ale následkem tohoto hříchu je zápal plic, který si dítě uhnalo. To si měsíc poleží. Ani odpustění rodičů zápal plic neukrátí.

Každý jsme hříšník a je jen dobře, když si to přiznáme a vyznáme hříchy ve zpovědi. To je ten návrat dítěte domů a omluva (bylo by od dítěte krajně nemoudré, kdyby zůstalo venku a nevrátilo se - byl by s ním konec). Ale skrze odpustky dostáváme šanci, aby se ten zápal plic úplně odstranil, aby se odstranily následky našich hříchů. Pro toho, kdo získá odpustky to znamená, že si nejen ukrátí očistec, ale že se mu snadněji napraví to, co napáchal (i ve vztazích) už teď na zemi.

Teď je výjimečný rok, nevíme, zda se dožijeme podobné šance!!!

Kdo vyhláší odpustky a jak si to vůbec dovoluje?

Odpustky vyhlásil papež Jan Pavel II. On je nástupce apoštola Petra a ten dostal od Krista pověření a moc, která platí i pro jeho nástupce:

„Co svážeš na zemi bude svázáno i na nebi, co rozvážeš na zemi bude rozvázáno i v nebi“ (Mt 16,19). Má tedy právo vyhlásit, že jsou každému nabídnuty zvláštní milosti. Pozor: odpustkové milosti však platí jen pro tento rok - pro Svatý rok. Využívá se spojení s Církví vítěznou - to je Ježíš, Panna Maria a svatí. Oni mají tolik zásluh, že jednou za čas může svatý otec nabídnout z jejich zásluh Církvi bojující (to jsme my) a Církvi trpící (to jsou duše v očistci). Odpustky získá ten, kdo splní dané podmínky.

Jak často a pro koho mohu získat odpustky?

Ve Svatém roce mohu získat odpustky každý den a to 1x denně, když splním předepsané podmínky. Odpustky mohu získat buď sám pro sebe, nebo je mohu přivlastnit někomu, kdo už zemřel - záleží na mém úmyslu. Odpustky nemohu získat pro někoho, kdo žije - ten je totiž může získat sám. Já mu mám dopomoci, aby to pochopil, nezaváhal a využil.

Odpustky částečné a plnomocné

Protože účelem odpustků je to, aby člověk přinul víc k Bohu, záleží hodně na stupni zbožnosti, se kterým odpustky získáme. Kdybychom byli skutečně hodně zbožní, pak bychom mohli získat i plnomocné odpustky - to znamená, že by byly odstraněny všechny následky hříchů (bud' mých nebo jedné duše v očistci), podle toho s jakým úmyslem jsem odpustky získával. Častěji se nám asi podaří získat odpustky částečné, ale ani ty nejsou vůbec k zahoeení, i ty se velmi hodí.

Má to cenu vysvobozovat duše z očistce?

Většinou asi budeme chtít získat nejprve odpustky každý sám pro sebe. Pro nás samé je však výborné vysvobodit klidně i neznámou duši z očistce. Tím se ta duše dostane do nebe a tam jsou svatí. To znamená, že bych měl v nebi svého svatého. A nemusíme se bát, že svatý zůstane něco dlužen. Přímiluva svatých má velkou váhu. Na jejich přímiluvu se dějí i zázraky (i v této době i v naší oblasti). Mít svého svatého v nebi, to je výhra.

Kolikrát bych měl odpustky získat?

Myslím, že tomu kdo pochopil předchozí text je jasné, že by bylo nemoudré nevyužít všechny možnosti k co nejčastějšímu získávání odpustků v tomto Svatém roce a to hned z několika důvodů:

- Je to jedinečná šance.
- Mohu hodně pomoci sám sobě a duším v očistci.
- Nepřímo mohu pomoci i svým bližním (svým příkladem a zvláštním požehnáním, které skrze mě dostanou).
- Nikdy si nejsem jist, zda jsem plnomocné odpustky získal, a tudíž se mi hodí každá další příležitost, abych si to takřkajíc pojistil.
- Podmínky pro získání odpustků jsou neúměrně snadné oproti tomu, co se skrze ně získává.

A může odpustky získat skutečně každý?

Když jsem o tom přemýšlel, nepřišel jsem na žádný (ani teoretický) příklad člověka, který by odpustky nemohl získat. Otevřená Svatá brána v Římě všem naznačuje, že je letos všem usnadněna cesta. Pro některé bude třeba něco doplnit, aby bylo možné splnit podmínky pro získání odpustků. Ale obecně bych řekl: LETOS TO JDE. Možná, že to bude pro někoho spojeno s nějakou obětí, ale tady se to vyplácí - vždyť jde o život věčný a co je to proti nějaké oběti. Těm, kteří nemohou přímo splnit podmínky pro získání odpustků (např. ještě nejsou pokřtěni, nebyli u sv. přijímání, nežijí v církevním manželství atd.) bych poradil, ať se spojí s knězem a ten už jim pomůže doplnit chybějící.

